

RESTITUTIO

O raritate bibliofilă și de specialitate

Interesul pentru fondurile de arhivă din Franța secolelor XIII—XIV se extinde și se intensifică în secolele XVIII—XIX, și în alte zone geografice legate în special de o puternică dezvoltare economică. Așa se explică apariția la Gotha (azi Erfurt), important centru industrial al Germaniei, în anul 1804, a lucrării lui Jos. Ant. Oegg cu titlul *Idei despre o teorie a cunoștințelor arhivistice, cu subtitlul „Îndrumător practic pentru organizare și prelucrare în arhivă și registratură”*.

Autorul, indicat de pagina de titlu ca „fost arhivar în Würzburg”, prezintă în prefață intenția de a dezvălui lumii experiența sa de o viață, pentru cei interesați în ordonarea și valorificarea documentelor din arhive.

Materialul documentar, structurat în 121 capitole, și cuprins în 150 de pagini, definește chiar de la început termenii de „arhivă” și „registratură”.

Oegg indică obiectivele ce trebuie să se afle în atenția arhivarului, a metodelor și tehnicilor necesare pentru prelucrarea diverselor categorii de documente. Fondurile de arhivă ce provin de la casele regale și nobiliare, protocoalele, diplomele, urbariile, cronicile, copiile cărților trebuie tratate diferențiat, în raport cu proveniența lor.

Îndrumarul propune mai multe sisteme de organizare, oferind și modele ce pot servi ca instrumente de lucru, precum repertoriile generale și cronologice.

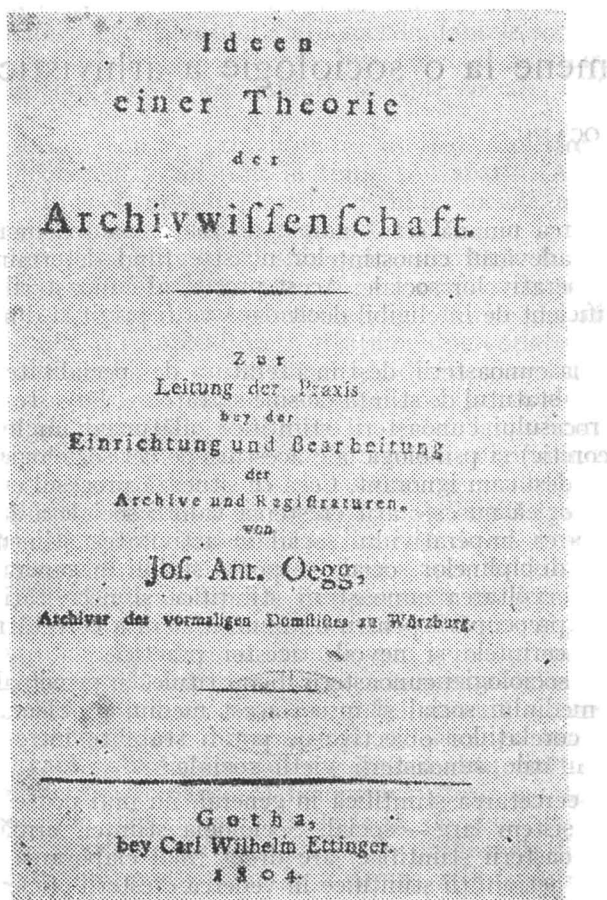
Multe capitole oferă sfaturi pentru amenajarea unor localuri cu condiții ideale pentru conservarea arhivelor, recomandă ca în dotare să se afle mai multe tipuri de rafturi.

Arhivarul din Würzburg creionează și calitățile ce trebuie să le întru-nească personalul ce lucrează în acest domeniu.

Această mică lucrare, o raritate bibliofilă și de specialitate, ce nu figurează în cataloagele de carte veche existente în România și în enciclopediile cunoscute, se află în colecțiile bibliotecii documentare a Direcției Generale a Arhivelor Statului din București.

Volumul, tipărit în limba germană, cu caractere latine gotice, posedă pe copertă o etichetă veche cu o cotă iobagă (E.6.f.27) ce indică apartenența sa anterioară la o bibliotecă organizată.

În partea de jos a paginii de titlu se află numărul de inventar I 463, care arată faptul că această carte face parte din primele cărți ce au creat colecțiile bibliotecii Arhivelor Statului, înființată în anul 1862.

Pagina de titlu a lucrării.

Vechile caiete de inventar nu precizează proveniența cărții dar se presupune că ea a aparținut unei personalități române din secolul al XIX-lea, ce a achiziționat-o din străinătate, și a donat-o Arhivelor Statului, împreună cu alte documente.

Îndrumătorul, ce ar trebui cercetat mai îndeaproape, atît de către bibliofili, cît și de către arhiviști, reprezintă o piesă deosebită între valori culturale ce nu au fost cercetate încă.

LIDIA PRISECARU